

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. Силистра, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мирослав Ст. Христов

при участието на секретаря Глория Д. Йорданова Недева
като разглежда докладваното от Мирослав Ст. Христов Административно
наказателно дело № 20223420200064 по описа за 2022 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. във връзка с чл.84 от ЗАНН.

*Жалбоподателят Т. М. Т. от гр.Силистра, ул.”Места” № 19, ЕГН ***** обжалва наказателно постановление № 11/ 27.08.2021г., издадено от началник РУ- Силистра, с което му е било наложено административно наказание- глоба в размер на 500 / петстотин / лева за извършено нарушение по чл.87, ал.1 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия. Изтъква доводи за допуснати процесуални и материални нарушения при издаването на акта и НП.*

Ответникът – РУ- Силистра, надлежно уведомен, не се явява представител, депозира писмено становище по жалбата чрез гл.юрисконсулт В.Атанасова, въз основа на което моли съда да потвърди обжалваното НП.

Жалбоподателят Т., редовно призован, явява се лично в съдебно заседание. Заявява, че не е налице нарушение по горепосоченият текст и АНО неправилно е тълкувал правната норма. Моли съда да отмени обжалваното

НП като неправилно и незаконосъобразно, излага доводи в тази насока.

По делото с оглед изясняване на обективната истина съда призова в качеството им на свидетели актосъставителя- Д. СТ. М. и свидетеля по акта- АЛТ. Н. М.. Актосъставителя М. се яви и даде своите показания добросъвестно, като съда ги прие като доказателствени средства по делото и приобщи към доказателствения материал по същото. Относно редовното призоваване и неявяване на свидетеля по акта- А.М. е депозирана молба от същия с вх.№ 1292/ 22.02.2022г. в която същия заявява, че не може да се яви в съдебно заседание, тъй като за 23.02.2022г. е командирован в гр.София. Съда счита, че фактическата обстановка по делото може да бъде изяснена и без неговия разпит, и като се съобрази със становищата на страните даде ход на делото в отсъствието на свидетеля по акта А.М..

РП- Силистра- надлежно уведомена, не се явява представител, не депозира писмено становище по делото.

Съдът, като прецени събраните по делото писмени и гласни доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, и с оглед разпоредбата на чл. 63 от ЗАНН, прие за установено следното:

Жалбоподателя Т.Т. притежавал Разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие № 20160222157 с валидност до 10.08.2021г. На 05.08.2021г. същия депозирал в РУ-Силистра заявление чрез което заявил, че желае да продължи срока на разрешението си. Тогава било установено от органите на полицията, че жалбоподателя Т. е нарушил законовите норми, тъй като е трябвало да подаде заявлението си един месец преди изтичането на срока на валидност на разрешението му, т.е. следвало е да депозира заявлението си до 10.07.2021г.

Предвид установеното на 13.08.2021г. жалбоподателя Т. бил съставен АУАН № АА-386262/ 13.08.2021г. за това, че на посочената по-горе дата не е подал заявление по образец за подновяване на Разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие № 20160222157 с валидност до 10.08.2021г. до Началник РУ-Силистра в едномесечен срок преди изтичането на горепосоченото разрешително, а именно до дата 10.07.2021г., с което е нарушил нормата на чл.87, ал.1 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, който жалбоподателя Т. подписал с отметка, че има възражения.

Въз основа на съставения АУАН в законно определения срок било съставено и обжалваното НП № 11/ 27.08.2021г. на жалбоподателя Т. за извършено от него нарушение на чл.87, ал.1 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия, с което същия на основание чл.212 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия бил наказан с административно наказание- глоба в размер на 500 лева.

При така установеното от фактическа страна съдът намира жалбата за допустима, тъй като същата е подадена в срок и от надлежна страна, а по същество и основателна, макар и не по посочените в нея основания, а по следните съображения:

АУАН № АА-386262/ 13.08.2021г. и обжалваното НП № 11/ 27.08.2021г. са издадени при неправилно приложение на материалния закон, а в административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила: Деянието за което е била ангажирана административно-наказателната отговорност на жалбоподателя е било квалифицирано по чл.87, ал.1 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия здравето.

Съобразно нормата на чл.87, ал.1 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия „В едномесечен срок преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 2 лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях или разрешение по чл. 81а, подава писмено или по електронен път заявление по образец за подновяване на разрешението до директора на ГДНП на МВР или до съответния началник на РУ на МВР, придружено от:

1. (изм. - бр. 73 от 2012 г., в сила от 25.09.2012 г., бр. 20 от 2018 г., бр. 37 от 2019 г.) документите по чл. 79, 80, чл. 81, ал. 1, т. 4 и ал. 2, 3, 5 и 6 или чл. 81а, и

2. удостоверение за годност за употреба на огнестрелното оръжие;

3. (нова – ДВ, бр. 37 от 2019 г.) документ от стрелбищен комплекс за проведени минимум веднъж за срока на действащото разрешително учебни стрелби по програма, включваща не по-малко от 50 броя боеприпаси за всяко от огнестрелните оръжия по чл. 6, ал. 3, т. 1, вписани в разрешителното“.

Съобразно нормата на чл.212 от същия закон е видно пък, че „За нарушение на този закон и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание, виновните лица се наказват с глоба от 500 до 2000 лв“.

От изложеното дотук става ясно, че нормата на чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ има диспозитивен, а не императивен характер. Тя не предвижда задължение за подаване на заявление за подновяване на разрешителните за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия. Подаването на такова заявление е единствено право на лицата, като неподаването на такова не представлява административно нарушение и изпълнението му не е скрепено със санкция. Изводът е, че деянието, за което е санкциониран жалбоподателя не притежава един от задължителните обективни признаци на административното нарушение - да е обявено от закона за наказуемо. Посочената правна норма, с оглед съдържанието ѝ, се отнася само до една правна възможност за отделния гражданин, с която той трябва да се съобрази единствено, ако иска да поднови разрешителното си за носене на оръжие, като в същото време лицето не е длъжно да го стори, а резултат от това е невалидно разрешение за носене на оръжие и последиците във връзка с неговото съхранение, носене или употреба.

Административно наказващият орган е санкционирал жалбоподателя за деяние, което не съставлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН. Съгласно посочената разпоредба административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавно управление, извършено е виновно и е обявено от закона за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. Безспорно с държането на огнестрелно оръжие след изтичане срока на неговото разрешително лице, което държи това оръжие, осъществява друго нарушение, тъй като в закона е предвиден разрешителен режим по отношение дейността, свързана с огнестрелни оръжия. Съгласно нормата на чл. 56, ал. 1 от ЗОБВВПИ по аргумент на противното, когато разрешение не е получено или срока е изтекъл, съхранението на огнестрелното оръжие става неправомерно. Визираната в НП фактическа обстановка с посочения в нея период преди изтичане на срока на разрешение не съответстват на приетата правна квалификация относно нарушената законова норма и с това при

издаване на НП е допуснато неправилно прилагане на материалния закон. Изтичането на срока на издаденото разрешително води безспорно до задължението за предаване на оръжието, но не представлява административно нарушение по чл. 6 от ЗАНН, тъй като нормата на чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ не въвежда императивно задължение за лицата, които имат издадено разрешение да подават молби за подновяване на техния срок, а указва правна възможност за подновяване на този документ, като това е изцяло предоставено на волята на правоимащия, поради което тази норма се явява диспозитивна. Санкционно е онова действие, което е императивно определено, а не е предоставено на волята на субекта.

Съвсем друг би бил случаят при неизпълнение на задължение в определен от закона срок, като тогава би било налице съответно административно нарушение, но настоящият случай не е такъв. Административно нарушение би било налице и ако жалбоподателят след изтичане на срока за издаване на разрешително за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелно оръжие съхранява или използва това оръжие, но и тогава нарушената разпоредба няма да е тази по чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ.

Жалбоподателят не е извършил и друго нарушение на ЗОБВВПИ, по-конкретно такова по чл. 56, ал. 1, тъй като в срок (на последния ден от разрешителното му за носене, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия) ги е предал на надлежните органи.

В допълнение настоящата съдебна инстанция намира, че при постановяване на оспореното в настоящето производство наказателно постановление, както АУАН, така и НП са издадени в нарушение на чл. 42, т. 3, предл. 1 и чл. 57, ал. 1, т. 5, предл. 2 от ЗАНН и в тях не е посочена датата на извършване на нарушението. В настоящият случай разрешителното е валидно до 10.08.2021г., т. е. нарушението може да бъде извършено едва на 11.07.2021г., тъй като срока за подаване на заявлението по чл. 87 от ЗОБВВПИ изтича в края на работния ден на 10.07.2021г. Видно от съдържанието на НП там е посочена единствено датата, на която е подадено заявление за продължаване на срока на разрешителното за съхранение и носене на оръжие /05.08.2021г. /, но не е посочена датата на установяване на нарушението, както и датата на неговото извършване - от кога започва твърдяното бездействие.

Посочването на датата на нарушението е основен признак от състава на твърдяното нарушение и е абсолютно необходим задължителен реквизит на АУАН и НП. Липсата на дата на извършване на нарушението поставя нарушителя пред невъзможността за правилна организация на защитата му, а от друга страна води до невъзможността на съда да следи за спазването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН. Тя пречатства съдебния контрол за законосъобразността на НП, доколкото в съдебната фаза на производството следва да бъде установено именно съответствието на твърденията, обективирани в наказателното постановление, с обективната действителност и доказателствената съвкупност, налична по преписката. Времето на извършване на административното нарушение е определящо и за приложимия материален и процесуален закон /чл. 3 от ЗАНН/. Непосочването на дата на извършване на нарушението е съществено процесуално нарушение, което води до незаконосъобразност на съставения АУАН и издаденото НП и неговата отмяна като такова. Липсата на дата е порок на наказателното постановление, който не може да бъде саниран в съдебното производство. Така констатираното нарушение, опорочило съществено административнонаказателната процедура, е самостоятелно основание за отмяна на оспореното НП.

Предвид установената липса от обективна и субективна страна на осъществено противоправно деяние, безпредметно е обсъждането на неговата степен на обществена опасност, извършената от административнонаказващия орган индивидуализация на наказанието и приложимостта на чл. 28 от ЗАНН. По изложените съображения жалбата се явява основателна, поради което обжалваното НП № 11/27.08.2021г. на Началника на РУ- Силистра следва да бъде отменено съобразно нормата на чл.63, ал.3 от ЗАНН, тъй като при издаването му е допуснато неправилно приложение на материалния закон и в административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила.

Според чл.63д, ал.1 от ЗАНН в съдебните производства пред районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. В контекста на приложението на цитираните по-горе разпоредби към конкретния казус, съдът намира, че не следва да уважи претенцията на процесуалния представител на АНО,

направена от него в писменото му становище по делото, за заплащане на съдебни разноски, съставляващи юрисконсултско възнаграждение.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.1 във вр.с чл.63, ал.3, т.1 и 2 от ЗАНН, Районен съд- Силистра

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 11/ 27.08.2021г., издадено от Началник РУ- Силистра, въз основа на АУАН № АА-386262/ 13.08.2021г. с което на основание чл.212 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия на Т. М. Т. от гр.Силистра, обл.СС, ул."Места" № 19, ЕГН ***** е било наложено административно наказание- глоба в размер на 500 / петстотин / лева за извършено нарушение по чл.87, ал.1 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на гл.юрисконсулт при ОДМВР- Силистра Валентина Атанасова за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като неоснователно.

Решението подлежи на касационно обжалване в четиринадесет дневен срок пред Административен съд- Силистра, считано от датата на съобщаването му.

Съдия при Районен съд – Силистра: _____